

Јуриј Давидович Левитански (рус. Юрий Давидович Левитанский; 22.1.1922. – 25.1.1996.) био је руски песник и преводацац. Рођен је Козелцу, Черниговска област, Украјинска ССР, преминуо у Москви, учествујући на округлом столу стваралачке интелигенције и говорећи о чеченском рату.

Левитански је 1939. године уписао студије на Институту филозофије, књижевности и историје (ИФЛИ) у Москви. Оставља студије на другој години и као добровољац одлази на фронт за одбрану отаџбине од нацистичке најезде. Служио је у Одвојеном моторизованом батаљону за специјалне намене, добио чин поручника, затим војног кореспондента и у војној штампи се појављује од 1943. године. Након капитулације Немачке Левитански је учествовао у ратним дејствима у Манџурији. За време војничке службе одликован је Орденом Црвене звезде и Отаџбинског рата, медаљама „За војне заслуге“, „За одбрану Москве“, „За заузимање Будимпеште“, „За победу над Немачком“, „За победу над Јапаном“, два медаља Монголије. Демобилисан је из војске 1947. године.

Прва збирка песама Јурија Давидовича „Војнички пут / Солдатская дорога“ изашла је 1948. године у Иркутску. Затим су редом излазиле збирке: „Сусрет са Москвом / Встреча с Москвой“ (1949), „Највредније / Самое дорогое“ (1951), „Тајно презиме / Секретная фамилия“ (1954) и други.

У периоду 1955-1957. Левитански је студирао Више књижевне курсеве на Књижевног институту „Максим Горки“. Од 1957. године био је члан Удружења књижевника СССР. Његова најпознатија збирка песама „Земаљско небо / Земное небо“ изашла је 1963. године.

Поред поезије, Левитански је био познат по својим преводима и пародијама које је објављивао у годишњаку „Дан поезије“. За 1963. годину објављен је избор његових пародија на поезију Леонида Мартинова, Андреја Вознесенског, Беле Ахмадулине, Михаила Светлова и др.

Књига пародија „Сажетак са варијантама / Сюжет с вариантами“ изашла је 1978. године, и у њој су биле поновљене публикације из 1963. Исте године је добио награду „Златно теле“, коју додељују „Књижевне новине“.

Многе песме Левитанског су компоноване и изводе их познати бардови: Виктор Берковски, Сергеј Никитин, Валериј и Вадим Мишћук). Група СВ је 1984. године објавила албум „Московско време / Московское время“ у којем су отпевали неколико песама насталих на основу поезије Левитанског.

Песме настале на основу поезије Левитанског заступљене су у филмским остварењима „Москва сузама не верује / Москва слезам не верит“, „Витешки роман / Рыцарский роман“ и „Сунчаница / Солнечный удар“.

Године 1995. постао је лауреат Државне награде за своје стваралаштво, а доделу награде је искористио да се обрати председнику Русије Борису Јељцину да прекине рат у Чеченији.